

Parade der Solidarität Parade of Solidarity

9/12/2017
14 UHR // AM BRILL

Es ist still geworden um unsere Situation. Man redet viel über uns, aber nicht mit uns. Man guckt uns auf der Straße komisch an und wechselt die Straßenseite. Mal nennen sie uns Immigranten, mal Flüchtlinge, als ob wir alle gleich wären. Als ob wir keine Menschen wären. Man sagt uns, wir müssen uns anpassen. **Wer sich nicht anpasst, fliegt raus.** Raus nach Afghanistan, zurück in den Krieg. Den ihre Regierungen in unser Land bringen. Oder raus nach Serbien, Kosovo, Albanien. **Da ist ja nicht mal Krieg, sagen sie.** Dass wir dort nicht leben können, dass wir Gründe haben, wollen sie nicht wissen. Vielleicht auch **bald raus nach Syrien?**

Sie bauen nur noch teure Wohnungen, die wir uns wie so viele nicht leisten können. Sie sagen, **wir sollen noch ein bisschen warten. Und uns anstrengen.** Dann klappt das schon. Mit der Integration. Wir strengen uns an, Sprachkurs, Schichtdienst, die Kinder zu Hause, Mindestlohn, Zeitarbeit. Dürfen wir deshalb hier sein? Ihre Polizei kontrolliert uns. Tag für Tag. Nacht für Nacht. **Weil wir anders aussehen.** Weil wir schwarze Haare haben? Wir sind

eine Gefahr, sagen viele. Viele glauben es. Man kann das hier sogar wählen! Viel zu viele tun es.

Doch wir sind die glücklich Überlebenden. Die, die es geschafft haben. Viel zu viele schaffen es nicht. Hungern in Lagern in Libyen, die sie bezahlt haben, scheitern an ihren Zäunen, versuchen es über das Meer. Deshalb wollen sie noch **höhere Zäune bauen, noch weiter im Süden.** Dafür gibt es Geld.

Für günstige Wohnungen nicht, sagen sie. Oder für mehr Kindergärten. Für unsere, eure, alle Kinder. Doch wir sind viele. Und nicht alleine. Viele wollen verstehen, viele wollen helfen. Doch wir wollen keine Hilfe, kein Charity-Event. **Wir wollen Solidarität!** Wir wollen, dass alle die gleichen Rechte haben. Wir stehen für das Recht zu bleiben.

Wir wollen dass niemand klein gemacht wird wie beim Jobcenter oder bei der Polizei. Dass Geld da ist für die Bedürfnisse aller und **nicht für ihre Waffen und Profite.** Deshalb kommen wir zusammen. Deshalb zeigen wir uns. Zeigen unseren Willen und unsere Ideen für ein ganz anderes Zusammenleben!

Diskussionsveranstaltung zur aktuellen Situation
von Geflüchteten // Discussion event on the
current situation of refugees

4/12/2017
20 UHR // PARADOX (BERNHARDSTR.)
BREMEN OPEN MONDAY PLENUM (BOMP)

<https://www.facebook.com/buendnisequalrightsforall/>

No one talks about our situation. People talk a lot about us, but not with us. You might look us strange and change to the opposite street. Sometimes they call us immigrants, sometimes refugees, but always pejoratively. As if we are not humans. We are told we have to adapt.

Whoever does not, can fly out. Out to Afghanistan, back to the war. A war your democratic government has brought upon our lives. Or out to Serbia, Kosovo, Albania. There is **not even a war there**, they say. Next it will be **'Go back to Syria'**.

They build expensive apartments that we, and like many, cannot afford. They say, we should wait a little longer. **Put some effort. Then it will work.** With the integration. We are diligent on the language-course, work, children at home, minimum wage and zero job-security. Now can we please stay?

Your police are controlling us. Day after day, Night after night. Because we look different. Because we have black hair? **We are a danger, experts say. Many believe it.** You can choose to do so too. There are already too many who do.

Yet, we are the happy survivors. The ones who made it. Too many do not succeed. Starving in Libyan concentration camps, paid for their failure at their fences, to try it over the sea. **That is why they want to build even higher fences, even further south.** For that there is plenty of money. But not for cheap apartments, they say. Or for more Kindergartens. For all our children. But we are many. And not alone. Many want to understand, many want to help. But we do not want any help, no charity event. **We want solidarity!**

We want everyone to have the same rights. We stand for the right to stay. We do not want anyone to be humiliated by the likes of Job Center or the police. That money is there for the needs of all and **not for their we-apons and profits.** That is why we come together. That is why we show ourselves. Show our will and our ideas for a completely different living together!

!اعلاميه
از طرف مهاجرین برمن

همه سکوت کرده اند و کسی دیگر درباره شرایط مان حرف نمیزنند. در خیابان ها دید دیگری نسبت به ما دارند و وقتی مارا می بینند مسیرشان را تغییر می دهند. گاهی ما را پناهنده و گاهی مهاجر خطاب میکنند. به ما میگویند که باید خود را وفق دهیم و کسی که توان این را نداشته باشد باید برگردد به افغانستان به کشوری که هنوز جنگ است. جنگی که حکومت های شما آغاز کرده اند. می گویند برگردید به آلبانی، چرا که آنجا جنگی نیست، اما ما برای ماندن دلیل داریم و شرایط زندگی در این کشور مساعد نیست آیا این را نمیخواهند بدانند؟ و یا حتی شاید در آینده باید به سوریه برگردیم.

علیرقم کار شیفی حادقل مزد را دریافت میکنیم. مشکلات زیاد در مسیر ادغام در جامعه داریم. کلاس های زبان، آیا به این دلایل اجازه ماندن داریم؟

پلیس هر روز و همیشه به خاطر ظاهر متفاوت مان ما را کنترل میکند، آیا بخاطر موی سیاه مان باید همیشه کنترل شویم؟ ما خوش شانس بوده ایم که توانستیم مرزهای پر خطر را پشت سر بگذاریم، اما در آن سوی مرزها، در پشت حصارهای ادوگاههای لیبی هر روز گرسنگی را تحمل میکنند و سعی میکنند از مرزها و حصارها عبور کنند. اما مرزها و حصارهای بلندتری ساخته میشوند. برای بستن مرزها و بلندتر کردن حصارها هزینه میکنند و میگویند شرایط برای ایجاد زندگی بهتر ممکن نیست.

ما تنها نیستیم، همه با هم هستیم. خیلی ها از شرایطی که امروزه به عنوان یک مهاجر در آلمان هستیم را درک میکنند و میخواهند کمک مان کنند، اما ما کمک نمیخواهیم. اعانه نمی خواهیم. چیزی که ما به آن نیاز داریم همبستگی هست، ما خواهان حقوق برابر هستیم. ما نمی خواهیم که در جاب سنتر تحقیر شویم، ما نمی خواهیم توسط پلیس تحقیر شویم.

نقاش حول الأوضاع الحالية للاجئين في برمين
(يوم الإثنين 4.12.2017 الساعة 08.00 مساءً في

(12 Paradox, Bernhardstraße

موكب التضامن (مظاهرة يوم السبت 9.12.2017 الساعة 02:00 مساءً، نقطة التجمع Am Brill)

هدأت الأمور حول أوضاعنا. يتحدث الناس كثيراً عنا، ولكن ليس معنا. الناس ينظرون إلينا بشكل غريب في الشارع ويغيرون الطرف عندما يروننا. مرة يسموننا مهاجرين، مرة لاجئين، وكأننا جميعاً نفس الشيء وكأننا لسنا بشر. يقولون لنا انه يجب علينا أن نتكيف مع الوضع ومن لا يلائمه ذلك عليه الرحيل. الرحيل الى افغانستان، رجوعاً إلى الحرب. الحرب التي تجلبها حكوماتكم إلى بلداننا. أو خارجا الى صربيا، كوسوفو، وألبانيا. هناك لا يوجد حرب هكذا يقولون. وكونه أننا لانستطيع العيش هناك لأسباب نملكها، لا يريدون أن يعرفوا ذلك. ومن يعلم من الممكن قريباً أيضاً الترحيل عودة إلى الحرب في سوريا.

أنهم لا يبنون سوى شقق غالية. التي لانستطيع تحمل تكاليفها كما الكثيرين. يقولون اننا يجب ان ننتظر قليلاً. وان نبذل الجهد ولكننا نعمل بجد على كورسات اللغة وورديات العمل والأطفال في المنزل. عمل بالأجر المحدود وعمل متقطع. ومن أجل كل هذا يسمح لنا بالبقاء هنا!

دوريات الشرطة تقوم بطلب اوراقنا وتفتيشنا، يوماً بيوم و ليلة بليلة. لأن شكلنا مختلف. لأنه لدينا شعراً أسود؟ نشكل عليهم خطراً. كثيرين يصدقون ذلك وهنا أيضاً يستطيع الناس انتخاب ذلك، وهو مايقوم به الكثيرون.

ولكن نحن الناجين السعداء. الذين نجحوا بالوصول. حيث الكثيرون لا يملكون ذلك. وليس أمامهم سوى التوجع في مخيمات ليبيا، التي تدفع حكوماتكم لها. وما فشل على أسوارها، يحاولون تحقيقه في البحر. لهذا يريدون بناء جدارناً أعلى، بعيداً في الجنوب. هذا فقط ما تتوفر له الأموال، ولكن ليس هناك مال لشقق رخيصة كما يقولون. أو من أجل المزيد من حضانات الأطفال. لأطفالنا وأطفالكم وجميع الأطفال.

ولكننا كثيرون. ولسنا وحيدون. الكثيرون يريدون الفهم ويودون المساعدة. ولكننا لانريد المساعدة. لانرغب بأنشطة خيرية. نحن نريد التضامن! نحن نريد أن يكون للجميع نفس الحقوق. نفق بدأ بيد مع حق البقاء هنا. لانريد أن يتم تصغير أحد سواء لدى مكتب العمل أو عند الشرطة. أن يكون المال متوفر لاحتياجات الجميع وليس من أجل السلاح والأرباح.

من أجل كل ذلك نريد أن نجتمع سوياً. ولهذا نريهم هنا أنفسهم. نريهم إرادتنا وأفكارنا من أجل نوع آخر من العيش المشترك.

Parade de la Solidarité

9/12/2017
14 HRS // AM BRILL

Il est devenu silencieux autour de notre situation. On parle de nous, mais jamais avec nous. On nous observe dans la rue avec un regard bizarre et on change de trottoir. Des fois, on nous appelle immigrants, des autres temps réfugiés, comme nous étions tous pareils. Comme si nous n'étions pas humaines. On nous dit qu'il fallait s'adapter. **Si on s'adaptait pas, on se ferait virer.** Toi, du balai à Afghanistan, retourne à la guerre. Ce-que leurs régimes ont donné à nos pays. Où à l'Albanie, alors, **il n'y a pas de la guerre du tout là-bas**, c'est qu'ils disent. Ils ne veulent pas savoir que nous ne pouvons pas vivre là-bas, que nous avons nos raisons. Peut-être **bien-tôt c'est à la Syrie?**

Ils ne construisent que des appartements chères, que nous comme beaucoup des autres n'ont pas les moyens de l'offrir. Ils nous disent **qu'il faut juste attendre un peu. Et faire des efforts.** Ça va marcher. L'intégration. Nous faisons des efforts, les cours de langue, le travail posté, les enfants à la maison, le salaire minimum, le travail temporaire. Nous pouvons être ici juste pour ça ?

Leur police contrôle nous. Tous les jours. Toutes les nuits. **Parce-que nous avons un air étrange.** Parce-que nous avons des cheveux noirs ? Nous sommes dangereux, disent-ils. Beaucoup des gens le croient. C'est possible voter pour ça ! Et trop de personnes le font.

Mais nous sommes les survivants heureux. Ceux qui ont réussi. Mais trop ne le réussissent pas. Affamés dans les camps dans la Libye, qu'ils ont payés, échouant devant leurs clôtures, mais nous sommes les survivants heureux. Ceux qui ont réussi. Mais trop ne le réussissent pas. Affamés dans les camps dans la Libye, qu'ils ont payés, échouant devant leurs clôtures, essayant prendre la route sur la mer. C'est pourquoi ils veulent construire des **clôtures plus hautes, encore plus loin du sud.** Il y a d'argent pour ça.

Pas pour des appartements avantageux, dissident-ils. Où pour plus des jardins d'enfants. Pour nos, vos, tous les enfants. Mais nous sommes beaucoup des gens. Nous ne sommes pas seuls. Beaucoup des gens veulent comprendre, veulent aider. Mais nous ne voulons pas de l'aide, pas des événements charité. **Nous voulons de la solidarité!** Nous voulons que tous ont les mêmes droits.

Que personne n'est flingué comme chez le "jobcenter" où la police. Qu'il y a de l'argent pour les besoins de tous et **pas pour leurs armes et profits.** C'est pourquoi nous nous rassemblons. C'est pourquoi nous nous montrons. Montrons notre volonté et nos idées pour une cohabitation tout différent!

Débat public de la situation de Réfugiés à Bremen

4/12/2017
20 UHR // PARADOX (BERNHARDSTR.)
BREMEN OPEN MONDAY PLENUM (BOMP)

<https://www.facebook.com/buendnissequalrightsforall/>

